

Je úterý osmého srpna, posloucháte studio N, tady je výtek svoboda.

Dnes o tom, kdo platí Putinovů válku na Ukrajině.

Růžtí investigativní novináři z webu Projekt několik měsíců hledali odpověď na nepříjemnou a důležitou otázku.

Kdo a jak platí za Putinovů válku na Ukrajině.

Vytvořili tak průvodce ruskou oligarchií a její ho provázání s ruskou agresí.

Čí peníze tedy financují zabíjení uvážení.

Příjemná válkou válkou válkou válkou.

Čí peníze tedy financují zabíjení ukrajinských civilistů a kdo na válce vydělává.

O tom teď budou mlovit zahraniční reportérkou deníku N. Petrou Procházkovou.

Petro, ahoj, vítej.

Ahoj, hezký den.

Petro, kolik stojí ruskou válka na Ukrajině?

Kde to nějak vypočítat z něčeho vyčíst?

Já se myslím, že to nejde. Těch čísel je docela hodně, ale oni vždycky reprezentují jenom nějaký výsek té války.

Můžeme si pod tím, kolik stojí válka na Ukrajině, představit kolik třeba stát vynakládá na zbrojení ze státního rozpočtu.

Jenom, že to je jenom malýmká část pravdy, protože vlastně celá ekonomika ruska je teď převedená na takový váleční stáv, který si ce nebyl vyhlášen oficiálně,

ale v skutečnosti všechny podniky a to, jak státní, tak i soukromé se nějakým způsobem na té válce podílejí. A to je právě to, proč nemůžeme úplně přesně vyčíslit.

Tu sumu určitě je to mnoho násobně víc, než tomu bylo před 24. únorem loňského roku, protože nejde jenom o to zbrojení, o zásobování, pohony hmotami, potravinami, o to, že mobilizace částečná, která proběhla v září loňského roku, sebrala pracovnímu trhu obrovské množství mladých mužů a to musí být nějak nahrazeno.

Že díky sankcím odešla řada za hranicích firm a to všechno strašně zamotalo to ruskou ekonomiku, takže nějaké číslo země asi nevypadne.

Ale budou to miliardy rublu?

Řekla bych, že to budu... Určitě to budou miliardy.

Když to bude značná část státních výdajů na vlastně řízení a provost státu, protože právě kromě těch výdajů, které jdou přímo na ministerstvo obrany, nebo do různých zbrojovek, tak jsou tady výdaje, které nějakým způsobem musí nahradit to, co válka Rusubere a to je třeba ta pracovní síla,

nebo různé náklady na logistiku,
která nevypará na první pohled
ani tak jako válečně, ale ve skutečnosti válečná je.
A tyhle peníze musí Rusko někde brát.
Kde je ber?
Ono to s Ruskou ekonomikou není až tak tragické,
jak jsme dávali na Jariloňckého roku.
To, co je třeba přiznat, Rusům je,
že se, jak bych řekla psychologicky,
tak i ekonomicky docela adaptovali na tu válku.
A to je na tom strašně zajímavé.
To teď posuzují různí psychologové a sociologové,
jak rychle si Rusko dokázalo zvyknout na to,
že je v válce a jak se dokázalo adaptovat na ty nové podmínky.
A to se týká i té ekonomiky.
Rusko stále vydělává nejvíc na exportu energetických surovin,
ale už ne do Evropy, jako to mo bylo dřívě,
našlo si jiné cesty, jiné zákazníky.
Ano, má to složitější mnohem,
protože dovést ropu nebo plin do Indie
je mnohem složitější a mnohem dražší,
než dovést, třeba do Německa,
kam vedl ropovod a plinovod.
Nicméně, ty cesty tady jsou.
Ano, musejí ty suroviny prodávat pod cenou,
levněji, než je prodávali nám, ale prodávají je.
Takže nedošlo k tomu, co si myslím,
optimisté v Evropě předpovídali v Loni,
v nějakému krachu ruské ekonomiky.
To rozhodně ne.
A přispěli tomu i tedy ruští podnikatele,
ruští oligarchové.
Všichni jsme tušili, že je do války zapojná
taková nepříliš průhled na síť ruských podnikatelů
a ruský investigativní web projekce
to teď pokusil nějak celé rozplést,
zjistit, kdo platí potěnovu válku.
Podařilo se mu to rozplést?
Já myslím, že docela jo.
Já jsem si myslila, že toho docela hodně vím
o tom, jak akteři ruští oligarchové
jsou blízcí Putinové, blízcí Kremlu,
kdomu platil třeba krymský most.
To byly tě bratřej Rotembergové,

jeho kamarádi z Petrohradou se,
který mi už chodil do Džuda
a pak jim prostě dal toto obrovskou zakázku.
To je ten most, do kterého se Ukraínci opakovaně snaží strefy.
To byla to obrovská státní zakázka,
na které Rotembergové vydělali obrovské peníze.
To jsou všechno jako známá ména.
A když jsem se podrobněji podívala
na tu investigaci kolegů z projektu,
tak jsem zjistila, že jsem věděla jen opravdu o vrcholku ledovce.
Že tam je prostě řada dalších mén pavičín
a různých propojení, které nám zůstávala skryta do té doby.
Možno je to i tím, že oni postupovali velmi zajímavé.
Mě přide zajímavé, že oni hledali munici,
oni hledali vybuchlou vojenskou techniku
a skoumali jednotlivé částečky
a zisťovali odkud se vzali, kdo tím pádem na tom spolupracoval.
Oni udělali něco, co do té doby nikdo neudělal,
že rozebrali tu munici trána šroubečky.
Já jsem, když to přeženu, tak bych řekla,
že vlastně vyrobíš pár rádka,
myslíš si, že pár rádka je úplně jak si mírová záležitost,
a pak zjistí, že ta pár rádka dodáváš různě armády,
tak se tím vlastně také podílíš na financování té války.
A přesně tohle udělali oni.
Ti naši kolegové z projektu rozebrali jednotlivé bomby,
jednotlivé nálože, ale třeba i letadla,
lodě rozebrali do šroupku a zisťovali,
kdo, kterou součástku vyrábí.
A nejento oni šli dokonce tak daleko,
že zisťovali, kdo třeba ty lodě půjšťuje.
Takže i půjšťovací společnosti se ukázalo,
že Oly Garchové, kteří řekli mi nic,
mi nic nevyrábíme žádné výbušniny, žádná letadla,
my jsme přece půjšťovací společnost,
tak se na jednu ukázalo, že oni půjšťují jednotky různě armády,
různé národní gardy, a že jsou také zataženi do té války.
Takže těch lidí, kterých je tam menováno je strašně moc.
OK, to nepříjemná, cnou bychom složitá otázka,
kdo tedy platí válku na ukreně, kdo není spolupracuje,
vidím Vladimir Lisin, Iskander Mahmudov.
Těch men tam je hrozně moc,
takže asi kdyby se to mohla nějak zhrnout
nebo vypíchnout toto nejpodstatnější zjištění ménu a tak dále.

Určitě, tak těch men tam je, těch hlavních men tam je asi osmdesát, osmdesítek, jsou mezi nima taková ta známá ména, o kterých se vědělo, že jsou to ména, která spolupracují na financování Putinova režimu. Mimochodem, ať už to byla Olimpiada v Soči, tak teď válka na jednou se nám tam objevují stejná ména. To svičí o tom, že těm lidem je úplně jedno, co financují, jestli sport a nebo zabíjení jiných lidí. A to je Juri Kovalčuk, velmi blízký člověk Putinové, Oleg Děry Paska a další, a další Tatoslavná ména. Ale pak se tam právě objevují lidé, kteří nejsou tak známí, nebo kteří se dokonce snaží tvrdit, rozdávají dokonce rozhovory světovým médím, a tam tvrdí, že oni přece nemají z tou válkou nic spoličného. To je pan Usmanov, třeba ten říká, já už jsem v duchodu, já žiju v Uzbekistánu, já s tím nemám nic spoličného, a na jednou se ukázalo, že i on financuje nějakou součást té munice například. Takže myslím si, že ta práce měla obrovský smysl v tom, že ty nitky se takhle strašně propojily, a je to zajímavé nejen proto, aby jsme se řekli tak, a teď známe ty lidi, kteří financí válku. Je to důležité i proto, že někteří z nich požadují, aby byly vyškrtnuti z různých sankčních seznamů. Někteří jsou už na sankčních seznamech, někteří ne. Je tam řadamen, která jsou pouze na ukrajinských sankčních seznamech, a to jim je dost jedno, protože na Ukrajinu stejně nemohu, jim byli na Evropských, Amerických, Kanadských a Australských sankčních seznamech, kde mají účty v bankách, kde majetky, nemovitosti toho se bojí. A pokud tam ta jména nebyla, a teď vidíme, že se přímo podílejí na výrobě nějaké zbraně, tak si myslím, že to je zaměšlení i tedy pro Evropskou unii, pro spojené státy, pro ty, kteří se znamy tvoří, a nebo pro ty, kteří několik oligarchů i bylo vyškrtnuto z sankčních seznamů. Na vlastní žádost. Ano, ano, po té, co tvrdili a se hnali si různá potvrzení a různé prostě, jak si doporučení o tom, že oni přece z potěněnuž dávnu nekamarádi, je nemejí s ní mít spoličného. Takže tady si myslím, že je velmi dobře rozkrito, že stále přes různé prostředníky, přes různé můstky

se dostáváme k tomu, že ti to lidé se stále podílejí
na financování putinova režimu a tedy války.
Jsou tam nějaká ména nebo nějaké příběhy,
nějaké motyvy, které tě překvapili?
Je tam něco, co se nečekala?
Mně se velmi jako blbě říct líbil,
líbil ne, ale strašně mě zaujalo
a s velkým obdivem jsem si přečetla,
jak kolegové z projektu
bysledovali, kdo všechno vyrobil bombu FAP 500,
která spadla, při nejmenším jedna možná,
dvě spadly na divadlo v Mariopolu v Loni,
zabily tam a to do dnes nevíme,
kolik těch lidí vlastně má ta bomba na svědomí,
jestli je to 500 nebo 600, víme,
že jsou to stovky lidí, kteří se skrývali v tom divadle.
Je vidět z fotografií, že před tím divadlem
byl obrovský nápis děti,
že ten, kdo schodil tu bombu, musel tušit,
že v tom divadle jsou civilisté,
přesto tam tu bombu schodil,
takže mi teď víme, kdo se na výrobě té bomby podílal.
Mně na tom překvapilo, že těch lidí je tolik.
Myslím, že to je přes 20 lidí.
Na jedné bombie.
Na jedné bombie.
Na jedné bombie.
A to vůbec nemluvím o tom letadle.
To bude dalších 100.
Takže, jak si můžeme si říkat,
tak ten člověk asi nedodával tu součástku
proto, aby zabil pár set lidí v divadle v Mariopolu.
Ale přesto je za to totipovidný.
A mě to dovádí k takové, jako o té technikály je,
protože ten článek nebo ta investigace je na ruské poměry.
Rusští novináři mají rádi ty omáčky a takovou tu šláčku.
A to je velmi netipický článek.
On je velmi takový technikistní.
Je tam rada grafů, fotek a je to všechno takové bez emocí
a velmi dobře zpracované.
Ale mě to přivádí k takové filozofické otázce.
Otázce to je zodpovědnosti.
Jako vyrobím šroubek, o něho pak zamontují do bomby
a já už jsem zodpovědný.

A jak se tomu vyhnout?

No já si myslím, že jediná možnost pro lidi,
kteří nesouhla si s tou válkou,
ať jsou bohatí nebo chodí,
je se vůbec s tím režimem nezadat, odejít
nebo přestat jakkoliv podnikat v Rusku, ale jakkoliv.

Protože cokoliv budeš dělat,
když se vracím k tomu pár rádku,
tak se můžeš stát, co učastí té mašinérie.
Nakonec, když bychom to chtěli dovést,
až úplně jak si dokonce,
tak člověk, který dnes v Rusku platí daně,
tak se také podílí na financování státu,
který vede agresivní válku proti Ukrajině.

Platí válku, platí zabíjení.

Platí válku, platí zabíjení.

Nevím, jak dalet se ti lidé srovnají se svým svědomím.

Možná žádné nemají.

U těch ruských holigarchů
tahle ta otázka tez odpovědností mi přijde extrémně zajímavá,
protože jestli to chápu správně, tak tebez řekla,
že těchle lidé jsou prostě z odpovědní
za smrt Ukraínů a Ukraineck.

Určitě bez nich by žádná válka nebyla.

A to i proto,

že oni financovali režim Vladimira Putina dávno před válkou.

A mi teď pořád mluvím o tomu úno Rulunckého roku,

ale nevěděli jsme,

že dojde k takové velké invazy

a k takové velké adrastické válce,

ale viděli jsme,

že ten režim je imperialní,

že je agresivní,

že zbrojí.

A skrátka,

já se nemyslím,

že většina těch oligarchů

je vedena nějakou ideologií.

Jediná jich ideologii je jsou peníze.

A přese nedávno

hovorila se s mým kolegou

a starým známím Alexem Venediktovém

s Echa Maskvým,

šef redaktorem

téhle stanice rozlasové, slavné.
Tak jsme se také dotkli právě
otázky těch oligarchů.
A já jsem se ho ptala,
že on jako necítil,
že se něco děje, nebo,
že to nepředpověděl,
že neviděl, k čemu to spěje.
A on řekl jednu velmi zajímavou věc,
která,
skromu musím prostě souhlasit,
že se mu zdálo,
že tí, kteří financují režim Putina
a bez nich on by dávno padnul,
že jsou spokojení s tím,
co mají, s těmi jaktami,
milenkami,
obrovskými
si po celé světě
domy, no v Praze to,
co je v Praze, co mají ti oligarchové,
to je, to jsou ti chudší,
protože v Praze neinvestuje
někdo opravdu bohatý,
někdo opravdu bohatý investuje
v Miami, nebo ve Španělsku
prostě někde, kde
v Londíně, v Paříži
a on říkal, ano,
já jsem si myslel, že tohle jim stačí,
že tohle chtějí,
že
tímto způsobem
životách chtějí prostě
v tom způsobu životách chtějí pokračovat,
ta válka je pro ně obrovskou
komplikací,
přesto se to stalo
a možná je to tak,
že oni tu válku jako takovou
nechtěli,
ale když už se stala
a oni zjistili, že není dále mohou
vidělávat, tak se řekli, no tak jo,

tak je to teď trochu jinak,
ale prachy nám stejně potečou,
tak jak jsme pokračovali
a to je tá totalní
a morálnost
různé oligarchické
vrstvy nebo jak to říct.
Spolegal na něputin připravili nějak na to,
že přijde válka a že bude potřebovat ich pomoc?
My víme z různých
zdrojů, že on se s nimi
sešel opakovaně
na posledy
kdy vyhlásil ráno
útok na Ukrajinu, tak odpoledne
sešel,
přišlo jich tam přes 30,
ale pozváno jich bylo mnohem víc,
tam je vidět, že došlo k nějakému
zakolísání, že si neblíží s ti,
co teď bude, protože
tušili, že západ
a svět, ve kterém oni
investují své peníze, které si nahrabali
a částečně i nakradli
v rúzku, takže se nějakým
způsobem k té válce postaví negativně,
takže vyčkávali.
Ale na můj vkus se velmi
rychle dokázali sadaptovat
a zísťit, co jim zase bude
vynášet. Ale Putin
si myslím, že zísťoval
jakou si náladu
a možnou reakci
a zísťil,
že to hlavní budou
zase peníze a ty on jim
dokáže zajisťit. Právě těmi zakázkami,
obrovskými zakázkami
ministerstva obrany například.
Takže
on asi věděl, že některý,
nebo několik lidí

a možná
odejde, emigruje z ruzka
i se svými peníze,
ale není to podstatná část
a většina oligarchů
na kterých stál ruzký režim
v ruzku zůstává
a dále podniká.
Opravně, jestli říkám hloupost,
ale jsou tu přenámy dvě situace.
Podnikatelé, co válku finančně potrují
a podnikatelé, co na válce
vydělávají. Nebo jsou ti dvě situace
propojené a podmíněné?
Já myslím, že jsou propojené
a podmíněné, protože
úplně najít oligarchu, který by
nevydělával na válce
a podporoval režim,
to ho vlastně nenajdeš.
Oni jsou skutečně
ten hlavní motiv
proč udržují režim putina
u moci
je, že na tom vydělávají.
To není láska, která je
spojuje, to není staré přátelství.
Ano, jsou tam lidé, které on
ještě ze svých Petrohradských
dob, kdy
opůsobil v Petrohradě a
pak ty lidi vytáhl do Moskvy a právě
tím, že jim dával ty lukrativní
státní zakázky, tak z nich se stali oligarchové.
Tak je tam nějaký osobní
vztah nějaké přátelství.
Nejbližší přátelství ho pojí
údaně s Panem Kovalčukem.
Ale, já myslím,
že pokud by
došlo k tomu hypoteticky,
že Putin
přestane být tou do jinou krávou,
že přestane být tím, kdo jim

zajišťuje
ty velmi
sitě životy,
tak ho hodí přes Palogo.
Já tam žádné jako emoce
vlastně nevidím
a jedinou emoci je strach o vlastní
peníze.
Možná se mýlím v některých
určitých případech, ale
ale
z velké většiny emotivací
teď zisk a strach.
To de ruku v ruce.
On je samozřejmě nedunutí pouze strachem
k tomu, aby mu financovali
jak olympiádu v Soči,
tak válku na Ukrajině.
Oni musí za to něco
udrolit a to něco je hodně.
Na druhou stranu je musí udržovat
také ve strachu, že pokud by
uhnuli,
nebo pokud by třeba chtěli odjet z Ruska,
ten majetek
připraví. Takže
ta kombinace
strachu a zároveň výhody
toho, jako že jsem
součástí té mašinové ríje války.
Víš co navíc?
Teď už joutí lidé do toho
zapletení, namočení.
Žeško mohou říct porok a půl
válčení,
kdy brzelej
opravdu stovky a tisíce lidí
a oni se na tom nějakým
výhodou svém podíleli,
že si takovou rozmysleli,
že zjistili, že to je špatně,
takže teď se přidávají k dkínému
to už neprojde.
Jeho by není cesty zpět.

A v tom dle je budin také mistr
a to se týká nejen o ligarchu,
ale i vlastně vysokých úředníků
a politiků. On je dokázal
od samolého počátku války
do té války zatáhnout, namočit.
On z nich udal spolupachatele
zcela vědomně, zcela vědomně.
Bezpečnostní rady,
státu, nebo právě ta setkání
se svazem ruských průmyslníků
a podnikatelů,
která byla demonstrativně veřejna
a kde on nutil ty lidi,
aby se vyjadřovali pro
invazinu na Ukrajinu
a tím je zatáhl
do té války a tím z nich
učinil spolupachatele a teď je má.
Už nemají neho kameráda, než Putina.
Už nemají za kým se jít vyplakat, protože už
jsou moc hluboko.
Už musí jít přát, aby
rusko nějakým způsobem zvítězilo
a spodně nějak.
Oni asi tuší, že nedobudou celou Ukrajinu
a že to bude všechno těžké,
ale totální prohra ruska
by byla i pro ně osobně
krachem
toho způsobu života, na který
si tak zvykli.
Jak to říkáva někdo?
Jachty, holky, kasína, baráky,
residence, to všechno by bylo prejď.
A zároveň, ale jak jsem mluvilo
že jedna z cest, jak se zbavit Putina,
je právě situace,
které na štvety oligarchy nebo respektive
začnou kůlině mu prodělavat,
tak my jsme v situaci,
kdy těhle těluští podnikatele
vidělávají na válce.
Putinej jsou nase z námech, nebo jsou,

ale i na vzdory těm sankcím
vidělávají na válce.
To se jim asi nebude chcít Putina
jen tak zbavit, jak se teda říká.
Někteří vidělávají, ale jsou tam i tějti,
máme některé, které schudli,
kteří schudli
a jsou to většinou těch
jejich produkci nebo podnikání
bylo hodně vázáno
na zahraniční obchod
a nebo
jsou tedy na těch sankčních seznávkách
amerických i evropských, a tam to je pak složitější,
ale právě
jak si ta hodnota
toho investice projektu byla i v tom,
že oni nazvali její mé na lidi,
kteří vůbec na žádných seznávkách
a na těch kromdětích ukrajinských nebyli
a na jednu vidíš,
že tam máš třeba lidi,
kteří dodávají pohonné hmoty a rmádě
kteří byly dřív na pojení na lukoil
například nebo jsou na pojení na lukoil,
který my tady odsud také známe
z minulosti
a jakože se to nepočítá
když je to na vtady, kdy to není patrona
kdy to není bomba, no tak na vtu
prodáváš, komu chceš, že
jenom, že právě to, když to vidíš
v té tabulce,
protože přišli o trhy
v Evropě, tak
za to dostali ty velké
státní zakázky v podobě dodávek
ministerstvu obrany, no tak
co si o tom můžeš myslet, no tak
to teď dodávají do tanku a obrněných
vozidel a tváří se, že to je
jenom na vta, to už je
spíš otázka ale pro nás,
než pro ně, protože my o tom,

že oni nemají žádné morální zábrany
víme, ale my si musíme
rozmyslet, jak se k těm to lidem
teď zachovat jistnil jim zablokovat účty,
sebrat majetky, nebo
zablokovat majetky, které tady bez pochyby
mají, ostatně v deníku en o tom
teď vychšelo několik článků,
že tady v České republice
jsou lidé, kteří jsou stále na pojeni
na režim Putina a
financují ho, takže je co
dělat? Je co dělat, no v tomto mém textu
a z ištěních projektů bylo i ménu ruského
podnikatele, kteří čele podniká v Česku,
mene se Vladimír Jeftušenkov, co je
v tom zistění nejvíc
vlastně bych až řekl jako
trpceru ze smálo,
že o tom, že on je
jedním z hlavních finančníků
toho Putinova režimu, narozdíl
od těch jiných mén,
tak o Jeftušenkovovi se to ví.

A
pamatuju se, když naše ministerstvo
zahraničí zveřejnilo poprvé, nebo
zavědlo ten národní sankční se znam,
tak první ménu, které na něm bylo, byl
Patriarcha Kiril a pak dlouho
do. Tak jsem se říkala,
Patriarcha Kiril je mi celkem ukradený
a to, že tam světí tanky a
že na něj cáká světcenou vodou, je mi
dost jedno, ale
to, že je Jeftušenkov
měl být tím, kdo byl prvním
na tom se znamu, to tak je
a
nedovedu si to nějak vysvětlit
s natím tím,
že
možná jsme
opravdu jako superkorektní, hyperkorektní

dodořevat ty Evropské zákony
a tam je občas těžké
rozklíčovat, čím
přesně se ten člověk provinil a proto,
že
žijeme ve společnosti, kde ideologie
se do ekonomiky nemá míchat, naopak
má to být odděleno,
pak je těžké, vlastně, když to takhle
úplně primitivně řeknu říct, tak ty si
kamarád putiná, tak mi ti tady zeberem ty
tvoje domy, to prostě nejde, to
de v Rusku, ale ne u nás, tak možná
proto to tak dlouho trvalo, ale teď už to
nevíme, víme o Věštušenkovi
skoro všechno,
víme to i ostatních lidech a je na
Evropských úřadnících, aby se z
tou informací vypořádali.
To mě přijde to těžko nejzajímavější moment
celé té věci, že
Česko zradilo Věštušenkova na sankční
seznam rok a půl po začátku
války a jak říkáš na Evropském
sankční seznamu vůbec není.
Člověk, který přímo
spolupracenost, který přímo financuje
putinů frežem.
Uspravně tak spou staruských
podnikatelů, kteří nováce spolupracují
na těch sankčních seznámech chybí.
Proč to tak je?
Já si myslím, že ty příběhy
jsou různé. Uplně bych nedokázala
a se nebo nechtěla říct
nějaký obecný důvod
toho, proč to tak je.
Ale v mnoha případech je to tak proto,
že
americký sankční seznam
a evropský sankční seznam
seznamy. Každý má
svá kritéria, víme například,
že

lidé, kteří
se podílejí
na farmaceutickém průmyslu
nebo na konec i na té obilné
dohodě, která krachla kvůli růzku
nedávno, tak měli určité
výmky, protože
skrátka západ
kromě toho,
že myslí na oběť na Ukrajině
a na to, jak růzko
donutit k míru, tak myslí, jak je na sebe.
A ona je to do značné míry
otázka politická
koho na ten
sankční seznam zařadíš
a jestli tam zařadíš někoho
od něho štrejen co potřebuješ.
Tam je strašně zajímavý ten
příklad francouzského leteckého průmyslu,
který skrátka potřebuje dodávky
z růzka. No tak lidi, kteří
mů dodávají
tytan na letadla asi nezařadíš
na evropský sankční seznam, protože
letadla nemohli vyrábět. To je České republice
jednobře žádná letadla velká
dopravní nevyrábí. Takže tam se
opravdu pak střetávají
zájmy
vlastně těch národních
států, nebo těch ty národní
zájmy těch států, s jakým si pohledem
morálním, který si můžeme
dovolit ty a já. My můžeme říct
tak, každý, kdo vyrábí
pár rádko, které se dostané
do zubu růzkého bojáka, patří
na sankční seznam.
A
zase musím citovat toho kolegu
Venediktova, kteří říká, no jo, ale
vy musíte myslet, ne na ukraínské
voliče, ne na růzské voliče,

ale na své voliče, no vynáří ne,
ale politici tak musí uvažovat.
Je to tak, musíme
se s tím musíme, musíme
v tom trošku lavírovat, protože
samozřejmě vytvoření atmosféry,
že budeme strádat,
co to stojí hlavně, aby
se, aby jsme dostali
nějaké morálce, může
vést naopak k tomu,
že v některých zemích přijdu
k moci síly, které
tu morálku úplně odsunou na okraji
pozornosti. Podívejme, co se děje
na Slovensku, podívejme, co se děje
v Maďarsku, Francie je to taky nemá lehké.
Takže, není to tak úplně jednoduché,
že bychom teď vzali všechno ta jména,
která projekt zveřejnil a o kterých
víme, co dělají ti lidé
a zahradili je na sankční seznamy a úplně
zřítli, přesteli s nimi komunikovat
a obchodovat. Já
tam jsou na toho tásku upřímně
si musím klast o tásku, jestli
teda sankce fungují. Zlelem k tomu,
že jak jsem to říkala na začátku
podkásto, ta růzka ekonomika
není v takovém stavu, jak jsme doufali
zároveň
tedy na těch seznamech
často nejsou ména, která by tam
teoreticky nebo i prakticky možná
měla být. A
těj, kteří na těch seznamech jsou
přesto, že na nich jsou. Víš,
že když se to vezmu, tak to vysvěčení
nezní úplně dobře, a to ne, že bych jakkoliv volal
po zrušení sankcí. Já myslím si,
že je to jedna z nástruju, které máme,
ale výš, fungují sankce.
Jsou to čtyřky, když si říkal vysvěčení.
Jsou to skoro čtyřky, asi neipětky,

ale teď
vyšla fantastická reportáž
jednohamryckého kolegy o životě
v Rusku a zdá se,
že
přijmí dopad sankcí
a běžné Rusy je minimální.
Jo, tak oni si zvykly na to,
že některé značky nemají.
Teď mě strašně pobavila
taková příhoda, kdy
potím přikázal svým úředníkom
obcstátním zaměstnancům,
aby přestali zcela využívat
a ud zahraničních značek.
A ozval se myslím,
že Kalenigradský gubernátor,
který říkano, já už dávno
na zahraničních značkách nejezdím,
já tady mám Volkswagen vydobený
rysku a ten je výborný.
Jo, že prostě oni se
naučili výklouznout ze všeho.
Oni zabrali spoustu
výrobních lenek a výrobních
provozů těch zahraničních firem,
které trochu přejmenovali.
Z nám je McDonald, Ikea.
Prostě si to tak jako trochu ukradli.
Ano, nebude to
třeba ta kvalita, jako byla dřív,
ale ten život tak nějak by žídal.
Já si myslím, že
sankce mají
dva takové důležité aspekty,
které třeba zmínit. Jeden je,
že fungují a budou fungovat
na té makroekonomické úrovni,
kterou běžný občan
zatím ještě nevidí, protože
to zboží, které potřebuješ máš.
Co seděje v bankovníctví,
co seděje prostě
v té makroekonomice, to tak běžný

člověk zatím ještě nezaznamenal,
ale pravděpodobně zaznamená.
A druhá věc je,
že my
měli pocit, že když zavědeme sankce
tak prostě Rusko zůstane
izolováno ostrůvkem,
kam nepronikne vůbec nic.
A to není pravda.
Rusko má řadu, jednak s pojezci
a jednak zemí,
kterým je to tak trošku jako jedno,
nebo ani ne trošku je to úplně jedno,
co seděje na Ukrajině, protože
úprimě řečeno, který Čech se tady
jako trápí tím, co seděje
na východním Timoru.
A pro některé země je Ukrajina východní Timor.
Ale jako jich se to netíká
a mají spoustu vlastních problémů.
A tyto země pochopili,
že mohou na té situaci vidět,
pokud se stanou třeba
prostředníky v dovozu
některých komponentů,
které Rusko potřebuje
a o které kvůli sankcím přišlo.
Dělejí třeba všechny
postsovětské země, střední ázie,
včetně Arménie.
Arménie se stala obrovským dovozcem
různých čipů,
a přitom se v Arménii neubívala
žádná nová továrna.
Co se asi s těmi komponenty děje?
To je prostě příjemná cesta do Ruska.
Takhle se chová Kazachstan,
Tajikistan,
covoře mě pomáhá Irán,
když ten je tam sám pod sankcemi,
ale i Turecko.
I Turecko hraje dvojí hru.
A pak jsou tady odběratelé,
kteří nahradili ten Evropský trh

a to je předefím Čína, Indie.
Takže o nějaké izolace
bubliny, ve které se časem uvaří,
to vůbec
si myslím, že se nesplnilo
a pokud se nepodaří
najít nějaký konsolidovaný postoj světa
v učivalce na Ukrajině,
což nevypadá, tak si to ani nesplní.
Na malou chvílku bych se ještě zastavili
toho momentu z tou Francí,
respektive prostě s
podními státy, které potřebují
spolupracovat s ruskými
podnikateli.
Aj ta otázka je divná, ale
není to něčem strašidelný,
že je biznis silnější hráč,
než naše rozhodnutí nepodporovat
ty, co spolupracují na váce, co vraždí.
Víš, jako není strašidelný,
že jsme v situaci,
kdy ten biznis je vlastně silnější, než mi,
nebo než náš nějaká volba.
Jsme v tom trošku vzajetí, no.
Já jsem na tím taky přemýšlela
a má to takové stupně.
Víš, teď ti řeknou, jasně
my by jsme měli
úplně štitivě vlastně
se od toho růzka,
od všech, kteří se z ruskéj strany
na té váce podílejí odstříhnout.
A
pak mi někdo řekne, no dobře, ale
tím pádem
tady budou velmi
slyšet hlasy
lidí, jako je Trapan Okamura,
které budou vyzívat
v tomu, abychom se
ne tolik zabývali utrpením, který je
mimo naše hranice, ale
více se zaměřili

tedy na to naše utrpení vlastní,
které tedy samozřejmě
je nesromnatelné s toho Ukrajina.
A já se jenom bujím toho,
že
to je strašně jednoduché
být absolutně jako mravný.
To je
takový ten postoj, který
si můžu dovolit.
Je to ukázat
krásně na osobním příkladu.
Když ještě nemáš děti
a sež sám,
tak tvoje rozhodování
může být totálně nekompromisní, protože
ty neseš odpovědnost jenom
za sebe sama
a co je komu do toho, co
tedy se z tebou stane.
Ale jak měl se tě objeví
manželka, dítě, rodina,
nemocná maminka,
tak všechno, k čemu
jde mít dusletky i pro ně
a ty na to musíš hledet.
A já nejsem úplně velký
přítel politiků a obvykle je
nejemoc hájím, ale v tomto případě
spíš se snažím
porozumět tomu
a no, chtějí být zvolení to
především, ale
také
musejí o nim jít na mysly
jakou si zodpovědnost za osud té
země do budoucna. A pokud ti necháš
kůli trvá ekonomickému
krachu nějakého odvětví,
které je navázáno na ruské dodávky,
obrovský vzrus nezaměstnanost
nebo vytvoříš
nějaké sociální, jako pod houpi
pro sociální nepokoje, pak

samozřejmě se můžeme také
ocitnout v podobné situaci, jako se
ocitla Evropě 30. letech minulého
100 letí, to je velká zodpovědnost
a tady musíme váhat.

Ale
ve většině případu si myslím, že bychom
měli být mnohem důslednější,
ale jak jsem tak četla
ta jména,
tak v řadě případu už dávno
letech se znaměch měli být
a při nejmenším jim mělo být vyhrožováno,
že pokud budou pokračovat v té činnosti,
které pokračují,
tak letech se znaměch budou
a budou jim odebrány majetky a zablokovány účty
a to není, a to je velká chyba.

Dá se
tedy po
zištěních
projektu říct
jak moc je ruský biznis
protkaný tou putinovou válkou?
Víc než mysli.

Já
teda nejsem ekonom,
ale věděla jsem,
že je to pro pojení velké,
ale to, jak oni to do detailu
opravdu do detailu spracovali,
tak úplně mě
se po zádech.
Když jsem si uvědomila,
že je tam nějaký podnik,
který kácí lesy na sebiři,
je de facto
zponsorem té války,
protože dodává něco nějakému
jinému podniku,
a ten tedy už vyrábí
třeba výrobní linku
pro výrobu těch bomb fap 500,
taky zajímavé.

Ty bomby jsou z 50. leta,
ale oni došli, kuli válce v síry,
to je nová výrobní linka
v roce 2017, ještě tedy dámno
před invazí,
byla instalována
dostátní zbrojovky.
No jo, jenom, že tu linku
vyrábila rada
soukromých firm a soukromých podniků.
Na tom plnění
té bomby výbušněnou
se podílí rada soukromníku,
a to, když rozšledují, to jsou
desítky men.
Musí každý vědět, kde končí
a pokud chce
jak si uhájí
cvůj bez úhodnost budoucna.
Každá válka jednou skončí
tak by podle mě žádné
zakázky, ať už
jsou to tyhle, o které jsou
na první pohled, ale oni jsou tam i jiné.
Třeba jsou tam lidé,
kteří vlastní megafon, to je
velký ruský operátor, tak což
vlastníš prostě
operátora a umožňujš lidem,
aby si telefonovali. No jo,
ty dodáváš také zařízení
navigační právě
na některé rakety a umožňuješ
spojení nebo zajišťuješ spojení
v rámci ruské armády.
Takže, zase, jako vyděláváš
na tom velké prachy, říkáš,
ti to nikohon nezabí. To nikohon nezabí, protože
mám megafon. No jo,
jenom, že
v mého pohledu je to naprosto
jasné financování války.
Bez tebe by ti vojáci vpolin nevěděli,
co mají dělat?

No, čím podporuješ
tak vyrábíš knedlíky,
který budeš dodávat ruským vojánkům.
Zase, podílíš se na tom.
Já si myslím, že tady je
se rusko odcitlo v situaci a ruští oligarchové
v situaci, že cokoliv dělají prostát,
tak lze pokládat se
financování agresé, protože
ruský stát je agresivní
imperiální velmoc, která
spůsobila jako obrovské neštěstí
na okrajíně a všichni, kdo se na
fungování toho státu podílí, jsou
odpovědní. Takhle to můžem říct
obecně, ale když to ešti rozklíčujem
do těch detailů, do těch šroupků a pár
rátek, tak je to mnohem zjevnější
a je jasné, že ti oligarchové
to vědí, oni to vědí,
oni jen hledají, jak z toho vyklouznout
a my bychom díky i tomu, co
předvedli naši kolegové z projektu
jim to neměli umožnit.
Říká zahraniční deporterka
Dédníku N. Petra Procházková. Petro děkuju tím
tím jí se pěkně ahoj.
Ty taky krásný den, ahoj.
A teď už jsou na řadě zprávy, které by
vás dneska neměli minout.
Prezident Petr Pavely
minoval soutkyní ústavního
soudu místo předsetkyni pražského
městského soudu Veroniku Křestánovou.
Minuli týdení do funkce schválil
senát.
Rusko nadále utočí na východě
a jí ho východě Ukrainy
a ostřeluje obce v blízkosti
fronty, vyplívá to s informací
generálního štábu Ukrainské
armády, ta tvrdí, že drží
pozice.
Letošní Červenec byl nejteplejším

měsícem v historii měření.
Průměrná celosvětová teplota byla
asi o jeden a půl stupně celozia
vyšší ve srovnání z před
industriální érou. Plně to ze
správy Evropského programu
sledování atmosféry.
Vývoz z Číny se propadl více
než očekávali analytici.
Mezi ročně se export propadl o 14
a půl procenta, plně z nejnovějších
dat. Jedná se tak o největší
propad od začátku covidové pandemie
podobně klesli i dovoz
z Boží do Číny.
A moskevský soud v nepřítomnosti
odsoudil spisovatele Dmitrie
Gluchovského k osmiletům
ve vězení za šíření
lží o Ruské armádě. Podle obžalo by
šířil na sociálních sítích
texty a videa cituje
uměle vytvořenými důkazy
o zločinech, zpáchaných ruskými
vojáky na Ukrajině.
A na závěr ještě informace o tom,
kde pomoci. České neziskové
organizace založili projekt
pomáhejukrajině.cz
kde můžete v jednoduchém formuláři
poskytnout, co je zrovna potřeba.
Naslišenou zítra.
České neziskové organizace
založili projekt.